

PRVNÍ KAPITOLA

MLČENÍ OVEČEK

Od bažiny se po louce táhla mlha a líně olizovala farmu na Zadním Mechově. Trámy ve stodole otřásalo hluboké chrápání. Stádo spalo v měsíčním světle prosvítajícím skrz škvíry ve stěnách a oddychování spáčů přerušovalo jenom děsivé srkání a mlas-kání. Shirley se zdálo, že krauluje v moři plném dortů.

Ale někdo na farmě nespal. Kolem

polorozpadlých komínů na farmářově domě poletovali netopýři. V okně v podkroví plápolala osamělá svíčka. Obrys farmáře si právě zastříhoval chlupy v nose zahradními nůžkami.

A na dvoře pod ním někdo nebo něco tiše našlapovalo – mlha se otírala o kotníky temné postavě. Ta vydávala tichý vrčivý zvuk, který byl s každým krokem hlasitější a hlasitější. S kručícím žaludkem mžourala do měsíčního světla.

Z koutku tlamy jí začala stékat slina.

To něco má hlad.

To něco potřebuje žrát.

Kosti, pomyslela si postava v duchu. Mňam, čerstvé kostičky. A hrnek čaje.

Bitzer se vynořil z mlhy a zastavil se před bránou, vedle které byla nakřivo zapíchnutá cedula.

Znovu mu zakručelo v břiše. Bit-
zer si po něm rozpačitě přejel tlapou

a pomyslel si, že si s sebou měl vzít kus sušenky. Večerní kolečka už měl ale skoro za sebou. Za chvíli se bude moct uvelebit se svou oblíbenou kostí a hrnečkem čaje a užívat si klidný

“MMA”

tam je. Něco, co nezní ani za mák přátelsky. Vlastně to znělo jako něco, co si na ovčáckých psech pochutnává k snídani.

Bitzer prosebně spráskl tlapy. Byl moc mladý na to, aby si na něm někdo pochutnával. Může tu ještě chvíličku zůstat? Bude tiše jako myška. Kuřata ani nepoznají, že tam je. Určitě se budou cítit v bezpečí, když budou mít u sebe psa, který je ochrání.

Kohout ohrnul zobák, propíchl ho pohledem a znovu ukázal křídlem. VEN!

Bitzer vykoukl z vrátek. Venku svítil měsíc a kromě netopýrů a obrysu farmáře, který se držel za nos a poskakoval ze strany na stranu, se nic nehýbalo. Bitzer hlasitě polkl.

Mám pro strach uděláno, pomyslel si a nervózně se uchechtl. Kdepak, nějaké směšné zakňučení ho pře-

ce nevyděsí. Je přece ten typ psa, který strachu olízne tvář. Beztak to vytí má na svědomí Shaun, který si z něj snaží vystřelit.

Bitzer přikývl. To je ono. Shaun je určitě někde venku s prostěradlem přehozeným

přes hlavu a čeká, až bude moct vyskočit a Bitzera vylekat. Ale Bitzer se tak snadno vyděsit nedá. Zastrčil si papíry pod rameno a odhodlaně vykročil z kurníku.

HÁÁÁÁÁÁÚÚÚÚÚÚÚÚÚÚÚÚ!

Bitzer hlasitě vyjekl a vyhodil pa-

píry do vzduchu. Tenhle děsivý zvuk nevydal Shaun. A jestli to nebyl Shaun... tak kdo?

Zpoza mraků vykoukl měsíc. Přes potemnělou louku se vinuly dlouhé stíny. A na stěně stodoly se objevil stín...

...OBLUDY!

